

امریکا با این اهداف
به افغانستان حمله
کرد:

• تجزیه افغانستان و
تخریب تمام اجزای
تکه تکه شده آن

• انحصار تجارت
بین المللی هروئین
با درآمد سالانه
حد اقل یک تریلیون
دلار

اشاره: پس از خروج امریکا از افغانستان سؤالات زیادی درباره افغانستان و طالبان به وجود آمده است. برای به دست آوردن تصویری واضح تر از جریانات افغانستان و پاسخ به این سؤالات، مرکز پژوهش ها و توسعه اتحاد، مصاحبه ای با مصطفی حامد (ابو ولید المصری) نویسنده ای که در جوانی بطور داوطلبانه در جهاد افغانستان علیه شوروی حاضر می شود، دارای روابط با جنبش طالبان شناخته می شود و بر سایت تحلیلی-سیاسی مافا نظارت دارد انجام داده است. مصاحبه در اکتبر ۲۰۲۱ و یک ماه پس از فتح کابل توسط طالبان انجام شده است. همسایه شرقی در ادامه بخش هایی از مصاحبه را ترجمه و منتشر می کند.

بر اساس گزارشی از مؤسسه بروکینگز حدود ۹۰ درصد مردم افغانستان از فقر و ۳۰ درصد از ناامنی غذایی رنج می برند. علاوه بر این، اقتصاد افغانستان در دو دهه گذشته بشدت به کمک های خارجی متکی بود که پس از دولت طالبان متوقف شد. ایالات متحده چگونه اقتصادی برای مردم افغانستان باقی گذاشت؟

سه اشاره مهم، راه را برای درک بهتر آنچه از زمان تهاجم امریکا تا امروز بر افغانستان گذشت، باز می کند. اشاره اول را باید در جایی گفت: ما برای ساختن یک ملت به افغانستان نرفتیم! در اشاره ای دیگر گفت: «افغانستان نه متحد می شود و نه ساخته». اشاره سوم چندین سال قبل ارائه شد، زمانی که منابع روسی شکایت کردند که پس از اشغال افغانستان توسط امریکا، تولید هروئین در افغانستان ۴۰ برابر شده است. امریکایی ها در پاسخ گفتند: «ما برای مبارزه با مواد مخدر به افغانستان نرفتیم». امریکا با این اهداف به افغانستان حمله کرد:

- تجزیه افغانستان و تخریب تمام اجزای تکه تکه شده آن
 - انحصار تجارت بین المللی هروئین با درآمد سالانه حد اقل یک تریلیون دلار
- برای تحقق این اهداف راهبردی امریکا جنگ را در چند محور پیش برد:

اول: تخریب اقتصاد ملی به طوری که به طور کامل قادر به برآوردن اساسی ترین نیازهای مردم نیست. این کشور همچنان نیازمند کمک های اقتصادی اشغالگران و دوستان اروپایی و خلیجی اش است. این در حالی است که افغانستان با مواد معدنی کمیاب و مواد خام استراتژیک مورد نیاز صنایع مانند مس، آهن، زغال سنگ، نفت و گاز یکی از غنی ترین کشورهای جهان است. اشغالگری پایه قابل تکیه ای برای اقتصاد افغانستان باقی نگذاشت، زیرا هیچ کشاورزی، صنعت و تجارت قابل توجهی بجز تجارت تریاک باقی نماند که آن هم از کانال های رسمی عبور نمی کرد و عواید آن به بودجه دولتی سرانبر نمی شد. همچنین حال امریکا با تجارت هروئین چنین است، زیرا درآمدهای آن در ارقام بودجه دیده نمی شود. رشوه هایی که اشغالگران به سیاستمداران، رهبران شبه نظامی و قبایل پرداخت می کردند، اعداد بزرگی را نشان می دهد اما آن هم در ارقام بودجه دیده نمی شود، چرا که بیشتر آن به بانک های خارجی می رفت یا در داخل به وسیله آن برای ساختمان های مجلل و بازارهای لوکس، زمین های دولتی را می خریدند.

دوم: تخریب روابط بین قومیت ها، شکاف درون قبیله ها و تضعیف بلوک قبیله ای پشتون با همکاری پاکستان و زمینه سازی برای تقسیم کشور بر اساس قومیت ها، بویژه در شمال افغانستان. شعله ور کردن درگیری فرقه ای بین شیعه و سنی با همکاری پاکستان، رژیم کابل و ترکیه که بر داعش و جنبش های سلفی جهادی تسلط دارد.

سوم: ضربه زدن به فرهنگ سنتی در افغانستان و تضعیف اسلام، خفه کردن آموزش سنتی